

Виходить у Львові
щодня (крім неділь і
гр. кат. свят) о 5-ій
годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: ульця
Чарнецького ч. 12.

Листи приймають ся
лиш франковані.

Рукописи
звертають ся лиш на
окреме жадане і за зло-
жовем оплати поштової.

Рекламації
незапечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської”.

Передплата
у Львові в агенції
дневників пасажа Гавс-
мана ч. 9 і в ц. к. Ста-
роствах на провінції:
на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40

Поодинокое число 2 с.
З поштовою пере-
силкою:
на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

З палати послів. — Угорський сойм против ав-
стрійської ради державної. — Пруський закон о
вивласненню. — Вісти з Персії.

В дальшій ході вчешної дискусії над
законом о квоті промавляв по пос. Кай-
зері пос. Лазарський, котрий обговорював з
історичного становища справу угоди з р. 1867.
Угода та не нарушила характеру держави; в
тепершій же угоді, після гадки бесідника, не
єсть ся вже далеко від розділу, а радше роз-
діл вже настав. Обговорює обширно стремлене
Угорщини до самостійности. Угодовий договір
буде доси додержуваний, доки Мадырам буде
з ним добре; свідчить о тім відповідь на ін-
терпеляцію дана вчеш президентом угорського
кабінету в угорськїм соймї. Внаслідок нової у-
годи міністер справ заграничних утратив цілу
свою повагу. Бесідник жуаує, що не управиль-
нено справи войскової. Коли би на Угорщині
гноблені народи підняли ворохоубню, чи стер-
пимо, аби наша спільна армія ту ворохоубню
придавила? Відтак обговорював пос. Лазарський
справу квоти, за котрою Коло польське буде го-
лосувати яко за державною конечностию, з о-

гляду на то, що Поляки почувають ся до вдяч-
ности супротив Монарха і залежить їм на у-
держанню великодержавного становища монархії.
— По промові пос. Елленбогена ухвалено квот-
вий закон. — Палата приступила відтак до
дискусії над справою дальматинських залізниць
і ухвалила остаточню всі угодові предложеня
також і в третім читанню. В палаті роздали ся
оплески. П. Президент міністрів відбрав же-
ланя. — Відтак виголосив п. Президент міні-
стрів довшу промову і заявив: На засіданню д.
12 с. м. заявив ся я з цілою рішучостию за
засадою, що не вільно мішати ся до взаїмних
відносин внутрішних обох половин монархії.
Висока палата приймила оногди резолюцію, до-
тикаючу угорського закона о народностях з р.
1868. Вказуючи на мою згадану заяву, мушу
висказати мій погляд, що ту резолюцію му-
сить ся уважати вмїшанем до внутрішних справ
угорських, що не годить ся з правом самостій-
ного поступованя. Перед тим правом мусимо
задержати ся, так само, як і ми рішучо муси-
мо домагати ся, аби наші права шановано. Пра-
вительство ддятого не може вдоволюти жада-
ню, містячому ся в резолюції, бо справа та ле-
жить поза обємом нашої законної конституції.
Рівночасно хочу просити Високу палату, аби
на будуче здержувала ся від вмїшуваня у вну-
трішні справи угорські і взагалі держала ся зви-

чайних, між державами загально признаних
засад, коли не мають з того виникнути не ду-
же милі спори. — П. Хоц поставив внесене,
аби відкрити дискусію над тою заявою п. Пре-
зидента. Внесене прийнято 221 голосами против
154. — Слїдуюче засіданє нинї рано. Вечером
зідбуде ся окреме засіданє для вибору до де-
легацій.

В угорськїм соймї вела ся вчеша дальша
дискусія над квотовим законом, а при тій на-
годі прїйшло до великої манїфестації против
австрійської ради державної, а то як раз задля
ухваленя тої резолюції, про яку говорив в
своїй заяві п. Президент міністрів бар. Бек.
Промавляли в дуже острый спосіб послї По-
льонїї і гр. Батїяні. Президент палати Юст-
мусєв кілька разів переривати бесідникам і при-
кликувати їх до порядку за обидливі слова,
які падали против австрійської ради державної.
Вкінци забрав слово президент угорського кабі-
нету др. Вежерле і вповні прилучив ся до по-
передних бесідників та заявив, що угорське пра-
вительство упїмне ся о непошанованє своїх
прав та жадає за поруки, що на будуче щось
подібного не повторить ся. По промові др. Ве-
керлього закрито засіданє. На нинїшнїм засїда-
нню зідбудуть ся вибори членів до делегацій.

Дня 13 с. м. радила комісія пруского
сойму над проєктом закону о вивласненню По-

7)

ТРИ ВИСКАЧІ.

(Американська історія — Т. Віттембергґа).

(Конець).

— Здавсь, що людєкі інтереси стали покій-
ному Джонатанови тепер таки байдужні —
говорив шерїф по хвили дотепно дальше. — Або
він має на тамтїм якусь иншу розправу. Я ддя-
того отворю тепер той лист, що був приложе-
ний до завїшаня. Отже слухайте!

Містер Прїкль читав:

„Мої спадкоємці!

Я постановив в своїм завїшанню, що сам
порїшу, кому має спадщина припасти. Отже
так і зроблю тепер. Зазначую же наперед, що
коли ніхто з вас в поступованню з вискачем не
вступив на ту дорогу, яку я мав на гадці, що
може легко бути, то ціле моє полишене майно
має бути передане товариству опіки над випу-
щеними на волю карними вязнями. Они то ще
далеко не найгірші люди.

Я заявив в своїм завїшанню, що чек, ко-
трий надїю ся чей ще не пропав, має дістати
ся тому, котрий супротив свого годованця про-
явить найбільше розваги, розуму і любови так,
що введе его в такі відносини, які ддя его до-
бра зможуть найліпше послужити. Один або
другий з вас, щоби загорнути спадщину ддя
себе, ууже найдивнїйших штучок. Вже его тру-

ди будуть ддя него заплакою. Але розумнїй-
ший і розважнїйший вибере иншу дорогу. Хоч
і як я любив тоті звїрята і хоч як багато
приятности наробили менї мої вискачі, то все-
таки прийшов я до того переконаня, що зло-
вленим звїрятам, хоч би й як добре коло них
ходить, все-таки при найбільшій печаливости
чогось недостає. Коли тоті звїрята не мають
того, то они, хоч би й не знати що робити, не
чують ся здоровими. Ддятого я й виробив со-
бі той криккий погляд, що лиш той старає ся
найуспїшнїйше ддя їх добра, хто переможе се-
бе і дасть їм то, чого їх недостає, щоби они
могли робити, що хотять та проводили жите
серед зовсім природних обставин.

Отже ддятого має той дістати чек на мое
майно, котрий може по правді доказати, що він
був так розумний, розважний і повен любови,
що ддятого свого вискача, котрого собі вибрав,
пустив знову на волю.

Андрей Джонатан Галївель“.

— Що...? Як...?

То містер Вуд і міс Пуллет так відозва-
ли ся, вчувши так безмежну несподїванку.

— А грїм же би ясний тут вдарив! Чорт
же би єї взяв тоту нужденну потвору! — Ан-
тїн Вуд вхопив свою клітку і з такою силою
кинув неї до стїни, що лиш засвістало у воз-
дусї і она відтак розсипала ся на тисяч
куснїв.

— Ти мерзенне сотворїне, ти погана потворо!
Виноси ся звїдси! — крикнула міс Пуллет і
переввернула на бїк полякерований на біло льяль-

чин візок та викинула з повною відразою тов-
стого Фїпца в червонім кабатыку і синих ша-
равах на землю, що він аж бевхнув собою.

За хвильку опїсля щезли обое перепавші
спадкоємці з канцелярії шерїфа.

А Боб Драйвер сьміяв ся так страшенно,
що аж цілий тряс ся, що аж шибї у вікнах
бренїли і тяжкий дубовий стїл, котрого він
держав ся, хитав ся і з ним підскакував.

— Нема найменшого сумнїву — відоз-
зав ся шерїф знову, коли Боб Драйвер обер-
собї сльози з очий — що чек вам належить ся,
бо містер Вівер предложив віродостойний до-
каз, що пустив вискача на волю. Але що те-
пер зробимо з отсими обома потворами?

— Дамо вже якось і їм раду — відповів
шинкар, ховаючи урадований чек до кишентї. —
Ось єсть ще клітка. Я їх половлю, заберу з
собою до дому і там їх пуцу на волю. Тодї
будуть всі три однаково щасливі.

— Дуже добре, дуже добре, містер Драй-
вер. А тепер ще одно слово довірочно! Чи бу-
дете може сего вечера справляти який малень-
кий пир їзза тої спадщини?

— То вже може бути. Або що?

— Чи маєте ще тоту добру стару житнївку?
— Ага, ага, вже розумїю! Та бо ви, мі-
стер Прїкль, належите преці до братства тве-
резости і постановили собі строго не пити?

— Ну, при особливших нагодах треба за-
ддя своїх приятелїв зробити малу виїмку. Ро-
зумїє ся лиш в скромних границях.

— Добре, отже прошу вас до себе. А тотї
скромні границї можете про мене так розши-

ляків. Як відомо, консерватисти були противні проєктові; але вкінці склонилися до угоди з правительством, так що комісія більшостію 18 голосів против 10 прийняла змінений правительством проєкт. Угода та опираєся на тім, що правительством обнизило суму, призначену на вивласнене, з 400 мільонів на 275 мільонів марок, а замість мати право вивлашувати Поляків в Познанщині і західних Прусах, донебудь схоче, вдоволилося обмеженням того права на деякі округи, котрі мають бути наперед означені. Таким чином прийнятий більшостію комісії параграф звучить: „Для скріплення загроженої Німеччини уділяєся правительству право вивлашувати такі посілості, котрі є потрібні до заокруглення і скріплення німецьких колонізаційних осад в округах... (мають бути названі). Виняті суть будинки, призначені для служби Божої, та кладовища“.

Тих округів Познанщини і західних Прус, котрих наведений параграф має доторкати, правительством ще не назвало, а вчислить їх аж на повнім засіданню сойму, котре відбудеся д. 8 січня 1908. Але не можна сумнівати ся, що проєкт і в соймі буде прийнятий. — Німецькі часописи пишуть, що з призначених на вивласнене 275 міль. марок піде 200 міль. на творене нових колоній, 50 міль. на закладане рентових осель, а 25 міль. на творене домен. В західних Прусах має правительством викупити 12.000 гектарів, а в Познанщині 45.000 гект., разом 57.000 гект., чи то около 100.000 моргів, або 10 квадратних миль польської землі. Доносять також, що пруске правительством ладить ще два нові проєкти, з котрих оден має заборонити Полякам купувати землю поза округами, призначеними на вивласнене, а другий має ім у-

труднити купно землі навіть поза границями Познанщини і західних Прус.

Як звістно вибухли в Персії великі заколоти і як доносять вісти з Тегерану, побоюють ся там загальної ворохобні. Заколоти вийшли ізза того, що шах не хоче допустити до заведення повної конституції, парламент же опираєся тому. Вчора видав парламент маніфест перського народу до держав, в котрім заявляє ся, що молодий шах стоїть під впливом осіб, привиклих до давного правління деспотичного і нарушує конституцію. Маніфест взиває всі народи світа, аби допомогли перському народови до оборон его прав. — До Лондона доносять, що положене в Тегерані дуже поважне. Правительством Англії і Росії поступають рука в руку, аби довести до успокоєня.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 18-го грудня 1907.

— Цісарска амнестія. Его Ціс. і Кор. Апост. Величество Найвисшим рішенням з дня 26 падолиста 1907 зволив наймилостивіше розпорядити що слідує:

1. Всім горожанам королівств і країв репрезентованих в Раді державній, засудженим перед днем 2 грудня 1907 за втечу перед бракою, позістаючим з того титулу в повисшим часі в слідстві, або також маючим відбувати за втечу продовжену службу войскову, відпускає ся кару (о скільки ві ще не відпокутовано), взглядно дальше слідство і кару, як також вже оречене або загрожаюче продовжене обовязку служби войскової.

Особам стеженам за втечу доконану перед 2 грудня 1907 та загроженим з того титулу слідством або продовженням обовязку служби войскової, відпускає ся дальше слідство і кару, як також

— Чи може то містер Вівер піддав тобі таку гадку?

— Доллі — відозвав ся Біль Вівер змішаний — то ти хочеш мене покинути?

— Я куплю собі там гостинницю і буду господарити. Але не сама. Ти, Білю, лиш фарму фармою і будеш моїм велителем і мужем!

— А то можна таки на місци сказати ся! — крикнув Боб Драйвер.

— Алеж тату, — відозвала ся Дорка підобрюючись — я можу преці ще й при тобі або бодай недалеко від тебе лишити ся. Потребуєш лиш кілька слів сказати Білеви, а будемо фарму вести дальше.

Боб Драйвер повів рукою по чолі. — Вівере — відозвав ся він усміхаючись, — Вівере — жінки таки тисяч разів хитріші як ми мужчини. Уцхали би нас всіх разом до мішка. Ну, про мене, то поберіть ся і нехай вас Господь Бог благословить!

З криком радості кинулась Доллі Більови на шию.

По полудни відбули ся заручини. Одним із перших гостей явив ся шеріф Прікль. Вже о десятій вечером розширив він границі в старій добрій житнівці так далеко, що чотирох здоровенних людей мусіло відтаскати его домів.

Аж досить пізно поїхав Біль Вівер з кліткою і обома вискачами до своєї фарми. Ще тої самої ночі пустив він їх в ліс за своїм огородом. Але насамперед здіймив з Фіпця червоний кабатик і сині шараварки.

В два місяці опісля відбуло ся весіле Доллі з Більом. Віз, котрим они відтак їхали на свою фарму, тягнули два жваві каптанки. Побіч Біля, котрий поганяв, сиділа Доллі.

Коли фарма показала ся перед їх очима, сказав молодий жених тронутий: Капіталу маємо вже досить. Тепер буду працювати і старати ся, щоби наша фарма стала звірцевою в цілій охрестности. А ми самі, моя любя жіночко, будемо...

— Жити — перебила ему Доллі з усміхом і притулила ся до него — весело й свобідно як тоті три вискачі.

получене з тим або самостійне продовжене обовязку служби войскової під услівем, коли піддадуть ся тяжачому на них ще обовязкови ставити ся до войска, а в данім случаю законному обовязкови служби войскової і в тій цілі найдальше до 1 грудня 1909 зголосять ся особисто у політичної власти повітової своєї громади приналежности

Виходці вертаючі до краю, асентирувані перед виходом з третьої класи віку асентирункового, підпадають правильному обовязкови служби войскової; коли однак поворот їх а взглядно заасентируване наступить по виході з третьої класи віку асентирункового, тоді обовязані будуть до служби аж до 31 грудня того року, в котрім скінчать 33 рік життя. Мають в тім часі відбути чинну службу, від котрої ся усунули і вправи в оружии припадаючі на останок часу служби.

2. Всім особам належачим до войска, воєнної маринарки і краєвої оборони, відбуваючим кару за непослухане приказу, покликуючого до войска, або за першу дезерцію, доконану непослуханем такого приказу, відпускає ся позігавна кара з днем 2 грудня 1907.

Всім належачим до войска, воєнної маринарки і краєвої оборони, позістаючим в слідстві або стеженнями судом карним з причини одного наведених тут а доконаних перед 2 грудня 1907 каридостойних вчинків або загроженим таким стеженням судовим або карою дисциплінарною, відпускає ся дальше слідство і кару, а то тим, котрі не суть ще в слідстві, під услівем, коли зголосять ся особисто в часі від 2 грудня 1907 найдальше до 1 грудня 1909 у одної з властей політичних або войскових в краю о примінене до них добродійства отсєї амнестії.

Відпущене слідства і кари не має приміненя до підмовників, признаних виноватими злочину або провини в §. 6 закона з 28 червня 1890 Дн. в. дер. ч. 137.

Ті, котрих в хвили внесеня просьби о примінене до них отсєї амнестії виключено вже відповідно до приписів зі стану армії яко дезертирів, тратять свій степен війсковий (шаржу).

Особам обнятим амнестією має час інтеркалярний дезерції бути вчислений до часу служби, а опущену службу чинну і 8-тиждневе войскове образование мають відслужати додаково в протягу загального часу служби, зато не мають відслужувати опущених вправ з оружиием.

3. Колиб каридостойні вчинки, відпущені отсєю амнестією, сходили ся з иншими каридостойними вчинками, не виключає то обняти виновників сею амнестією, коли ще не були засуджені; за каридостойні вчинки не обняті амнестією, позістануть они однак одвічальні. За то виняті суть від амнестії ті, котрих вже засуджено за один з вчинків обнятих амнестією, а заразом і за инші каридостойні вчинки; що до таких осіб, як також що до тих, котрі перший раз допустили ся дезерції з нормальної або війскової чинної служби, можуть бути предложені спеціальні внесеня о помилюване, коли заходять обставини, достойні особливого уважленя.

Отсей акт Найвисшої ласки оголосила з розпорядчу п. к. Намістника гр. Потоцького урядова Gazeta Lwow-ska в ч. 291 з дня 18 грудня 1907.

— **Перекупні у Львові.** Львівський магістрат подає до відома загалу, що від нового року продаж віктуалів буде відбувати ся на Ринку, але лиш в его північній і східній стороні. Всі міські перекупні будуть усунені на Стрілецьку площу, а на Ринку продавати будуть лиш селяни свої споживочні артикули. З міських липать ся лиш пекарі, крупярі, огородники, торговці дичини і битого дробу.

— **В Дрогобичи** відбудуть ся ві второк, дня 24 с. м. о год. 12 в полудне загальні збори філії „Просвіти“, сполучені з поцуларним господарским викладом в комнатах „Руского касина“. Читальні дрогобидцького повіта мають зложити свої звіти і вислати делегатів.

— **В Калуши** скликає господарске віче на неділю, дня 22 с. м. о год. 2 по полудни місцева філія „Просвіти“ в сали „Народного Дому“. В програму віча входить господарский виклад дра М. Коцюби, професора зі Львова і дискусія участників.

— **Дрібні вісти.** Товариство „Просвіта“ в Куритиби в Бразилії почало видавати дво-тиждневник „Зоря“, під редакцією п. Стефана Петрицького. Перше число сеї часописи появи-

рити, щоби з доброї старої житнівки не лишило ся й за наперсток.

* * *

Біль Вівер, сперши голову на руки, сидів у Драйверовім шинку. Его брала ся роззукка, що ему так не удав ся его плян. З посинілими губами сиділа Дорка мовчально коло него.

— Хто би був того сподівав ся! — простогнав він. — Я гадав на певно, що твій тато дістане спадщину.

— А я — зітхнула Дорка — так вже все була собі придумала. Коби я лиш чек дістала в свої руки —

— Так, маєте тут ще дві котюги!

Боб Драйвер увійшов з кліткою до шинку.

— Тату! — крикнула Дорка перепуджена.

— Ну, так, я ще твій тато — відповів він з уданим гнівом. — А тепер може твій дорогий почитатель, той мудрий містер Вівер, спробувати знову своєї мудрости та випустити й отсех обох вискачів. Але мимо того — говорив він дальше — дістанеш свій чек. На маєш, возьми собі его!

— Тату — крикнула Дорка знову, але сим разом дрозжачим з радості голосом.

— Отже то ви таки —? — відозвав ся тепер і Біль.

А Боб Драйвер зачав реготати ся та розповідати про дальший хід розправи, сьміяв ся вже й Біль Вівер, сьміяла ся й Дорка а по хаті аж лунало, мов би хтось салвами стріляв.

— Дякую вам, тату — сказала Дорка, коли він скінчив оповідати. Она розіпняла кілька гузиків від своєї блюзки і сховала чек. — Та й вам дякую також — звернула ся она до Біля — містер Вівер. Але рівночасно скажу вам тату „бувайте здорові!“

— „Бувайте здорові?“ А кудиж ти поїдеж? До Сан Франціско? Так тобі пильно вимінати чек?

Дорка пішла до крамниці і вернула звідтам з куферочком, капелюхом і наміткою.

— Так — сказала она спокійно — хочу поїхати до Сан Франціско, але вже не верну, лиш там лишу ся.

до ся дня 15. падолиста. — У Відни згорів дах будинку Міністерства кравової оборони. — П. Тома Вільчак, студент прав, згубив вчера полярес з квотою 320 кор. — На полудневім побережю Англії лютить ся від кількох днів страшна буря, котра викликала вже багато катастроф корабельних. — В селі Волосові, надвірнянського повіта єсть на продаж 150 моргів домінікального ґрунту, в тім 14 моргів ліса а 3 морги саду. Ціна 46.500 ринських. — В однім з вагонів поїзду особового, ідучого в неділю зі Стрия до Львова, вкрадено п. Мих. Гацевичеви, артист-маляреви образ виконаний гафтом, представляючий Матер Божу з Ісусом. — П. І. Кромпфови, при ул. Гродзічкій ч. 38, вкрадено 6 курок, 2 когута і 2 качки. — З помешканя Андрія Балута, при ул. Боїмів ч. 25, вкрадено кілька шнурків коралів, футерко з білих баранів з чорним ковчиром і чорну зимову хустку. — На озері Боденськім лютить ся оногди така буря, що затопила до половини галю, в котрій містять ся бальон до кермованя 5р. Цепеліна, та наробила шкоди на яких 50.000 марок. Бальон удало ся уратувати. — Шулим Шварцвальд з Грабової коло Буська згубив книжочку каси ощадности на 200 кор, 1 вексель на 1.200 кор., 4 векселі по 200 кор. і два квити на позичені суми 2.500 кор. і 1.200 кор. писані по жидівски. — Мужчина, котрого тіло знайдено на шляху залізниці під Перемислем, називав ся, як виказало слідство, Теодор Кульчицький і був диюріємом дирекції залізниці у Львові. Нещасливий був від довшого часу дуже знепервований і припускають, що то стало ся причиною самоубийства. — Мужчина, котрий 30. падолиста кинув ся в будинку скарбівскім з III. поверха і забив ся, називав ся Ізраїл Горне, мав літ 48 і був купцем.

— Перші жертви морозу. Вчерашній мороз хоч ще не великий — було всего лиш 12 степенів Реоміра низше нулі — дав ся вже прикоро відчути. До 10 год. рано зголосило ся вчера на стацию ратункову з відмороженими ушами і руками сім осіб, котрим подано поміч. — На валах губернаторских знайдено вчера рано якогось порядно одітого мужчину, котрий сидів на лавці зовсім заокостенілий. На стадії ратунковій удало ся привести его до життя а відтак відставлено его до шпиталю. Сконстатовано, що називав ся Агнін Федик. — Так само заокостенілого знайдено на ул. Шептицьких якогось робітника Руденталя, котрого також по відратованю відставлено до шпиталю.

— Нещасливі пригоди. В Тернополи в реальности при ул. Поля ч. 7 знайдено оногди тамошного сторожа Василя Білика і его наречену Магду Козьривну без життя. Як ствердив лікар міський. смерть наступила від загоріння. — Варвара Йогушана, 56-літна жєнщина, переходячи оногди Різницькою улицею, посовгнула ся так нещасливо на непосипанім піском тротуарі, що упавши, зломилася собі руку. Поготівила ратункова подала їй першу поміч.

— З учительської „Взаїмної Помочи“. Головна управа „Взаїмної помочи галицьких і буковинських учителів і учительок“ оповіщує: Дирекция звиває усіх членів, щоби вирівнували свої залегли вкладки найдалше до 15 січня 1908 р. По сім реченці буде дирекция після постанов статута і рішеня надзираючої ради вичеркувати тих, що винні більше як за 3 місяці. У виїткових випадках розложить дирекция на оправдане бажане сплату довгу на 3—6 місяців. Хто залягає вкладками понад 3 К, не може брати участі ані в окружних загальних зборах, ані в зборах у Львові. На се мають виділи добре уважати і на випадок недогляду може головна управа признати окружні збори неважними. Хто не виплатив до кредитової спілки „Учительська взаїмна поміч“ повного уділу, нехай се зробить в пору, іменно в грудни, бо не буде міг побрати дивіденди за р. 1907 (очивидно на випадок ухваленя дивіденди загальними зборами). Для піднесеня і розширеня skleпу нашого товариства в Коломиї, якого розвиток є доси вдоволяючий, просить дирекция членів насылати вкладки до обороту (с. в. ощадности) і уділи. Колиб наше учительство прислало на сю ціль 3000 до 5000 К, міг би сей sklep від разу спровадити більшу скількість доброго товару прямо від вели-

ких фабрик а відтак продавав би скільні прилади дешевше як всі інші skleпи. Просимо спішитись з присилкою зайвого гроша а sklep, який є в певних руках, постараеть ся в січни о великий гуртовий склад і зможе від нового півроку давати низші ціни. — Вкінці повідомляемо, що канцелярия нашого товариства мусіла перенестись до иншого льокалю (супротив розширеня шкіл „Руского тов. педагогічного“), просимо отже від 15 грудня адресувати: ул. Чарнецького 26 III. пов. (в домі тов. ім. Шевченка). — Загальні збори відбудуть ся, як було в своїм часі оголошено, при ул. Сикетускій ч. 47; довірочна нарада в домі „Просвіти“ (Ринок 10).

— Европейскі цивілізатори. Що европейска культура все ще не могла в деяких людях, котрі зачисляють ся до високо просвіченої інтелігенції найкультурнійших народів в Европі, винищити зовсім звіврку їх натуру, доказом сего процес против німецького губернатора, Вальдемара Горна в Того, німецькій колонії в Африці. Горн допустив ся страшних звіврств на тамошних муринах. Між иншими замучив він там мурина Цеду в слідуючий спосіб: Горн підозрівав мурина, що той вловив ся до стаційної каси і забрав звідтам гроші. Коли мурин битий і мучений не хотів, бо може й не міг, показати, де сховав гроші, велів Горн вийти ему на камінну піраміду на метр високу, в котру був вбитий стовп, і там казав его привязати до того стовпа в той спосіб, що ему звязали взад руки так, що они зійшли ся долоньями і ліктями разом а відтак привязали ними мурина так, що він висів у воздусі. Так висів Цеду на стовпі через 24 годин підчас найбільшої спеки, коли в тіни було 28 степенів тепла. Нещасливий чоловічико доки міг, кричав з цілої сили і просив, щоби ему дали бодай каплю води напити ся, а Горн стояв на веранді свого дому і дивив ся на муки мурина та сказав лиш: „Верещить як опарена свиня“. Сьвідок капітан Дерінг зівнав, що крик мурина Цеду був так страшний, що порушив до глубини его нерви. Так висів нещасливий, як сказано, через 24 години а через той час не дали ему нічого ані поїсти ані напити ся. На другий день рано завішений на стовпі вже лиш стогнав і хорчав. Горн прийшов і подивив ся на висячого та видів, що той майже вже умирал, але мимо того не казав его відвзяти і дав ему ще чотири години висіти. Аж по тім часі казав капітан Дерінг, коли Горна вже не було, відвзяти мурина, та зливати его водою а навіть зварити якусь зупу для нещасливого, але вже нічо не помогло; він в пів години по тих страшних муках помер. В подібний спосіб поступають і французскі цивілізатори в Альжирі а сими днями порушено в парламенті французскім справу цілого ряду страшного мученя альжирских туземців.

Господарство, промисел і торгевля.

— Ціна збіає у Львові дня 17 грудня: Ціна в коронах за 50 кільє у Львові. — Пшениця 13:20 до 13:40; жито 11:80 до 12:—; овес 7:— до 7:20; ячмінь парийий 7 60 до 7 80; ячмінь броварний 8 40 до 9:—; ріпак — до —; льнянка — до —; горох до верєна 10:— до 11:—; вика 6:70 до 7:—; бобва 7:— до 7:20; гречка — до —; кукурудза стара — до —; жмінь на 56 кільє — до —; конюшина червона 60:— до 70:—; конюшина біла 40:— до 50:—; конюшина шведська 70:— до 80:—; тимофка 32:— до 38:—.

Телеграми.

Відень 18 грудня. По відчитаню внесень і інтерпеляцій палата приступила до розправи над пильним внесеньем в справі провізорії бюджетової і першого читаня бюджету. По пороткім мотивованю пильности пос. Кіярім, котрий підніє, що парламент по-

винен в першім ряді виконати своє право контролю над господаркою державною і ухвалити нормальний бюджет, забрав голос пос. Грібар (радикальний Словінець).

Відень 18 грудня. Полуднево-славянський союз постановив виїмково голосувати сим разом за провізорією бюджетовою, позаяк в ній містять ся великі суми для Дальматії.

Відень 18 грудня. З причини смерти сакської королеви вдовиці Каролини, зарядив Цісар 18-дневну жалобу двірську, котра розпочне ся 19 с. м.

Петербург 18 грудня. Київський митрополит Флавіян вніє до синоду подане о привернене цензури. Духовні православні послы обіцяли підпирати то внесене в Думі.

Москва 18 грудня. Поліция в ріжних сторонах міста доконала домашних ревізій і сконфіскувала великі маси друків партії соціяльних робітників і соціяльно-революційної партії.

Білград 18 грудня. Скупштина радила вчера дальше над інтерпеляцією в справі убитя братів Новаковичів. — Соціяльний демократ Лацкевич поставив інтерпеляцію до президента міністрів в справі обяди кількох робітників, якої допустив ся наслідник престолоа.

Париж 18 грудня. Посол Норман предложив проєкт закона, силою котрого часть дият посольских, відповідно до висоти податку особистого задержувано би і віддавано громадам на ціли заосмотреня старців і нездібних до праці робітників.

Льондон 18 грудня. (Б. Р.) Після вістий уряду заграничного, положене в Тегерані єсть поважне. Правительства Англії і Росії поступають рука в руку, щоби довести до успокоєня. — Після найновіших вістий положене трохи поліпшило ся.

Тегеран 18 грудня. (Б. Р.) Згідно з ухваленою вчера в парламенті резолюцією маніфест народу перского до держав заявляє, що молодий шах позістає під впливом осіб, привиклих до давного деспотичного правління і нарушає конституцію. Маніфест звиває всі народи сьвіта, щоби підперли нарід перський в обороні его прав.

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителів садів, селян, міщан і учителів. З 21 рисунками в тексті.

Написав Василь Порошко.

Ціна 50 сєтків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропигійській і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соявській у Львові.

Нова сензацийна програма

від 16 до 31 грудня 1907.

Щодевно о год. 8 вечер представлена. В неділі і сьвята 2 представлена 4 год. по пол. і о 8 годіві вечером. Що пятаці High-Life представлена. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

За редакцию відповідає: Адам Бреховецький.

≡ Найдешевше можна купити лише ≡

В А В К Ц Й Н І Й Г а л и

Пасаж Миколяша

меблі, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерії,

старинности і все можливе до домового уладження.

==== Порозуміне з провінцією писемно. ====

Вступ вільний цілий день.

Головна агенція дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошення до всіх днев-
ників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може
приймати оголошення виключно лиш ся агенція.